

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landstinget. № 143.

Tolste Session.

61de Møde.

Lorsdagen den 10de Januar Kl. 6½ Aften.

(Fortsat.)

Brock: Den første Endring, vi have tilladt os at foreslaae, angaaer § 23. Paragraphen handler om Separationsforeninger imellem Egtefæller og hjemler dem Fritagelse for Stempelpapirs Brug, naar der i Documentet blot fastsættes saadanne Bidrag, som den ene Egtefælle for Livstid yder den anden. Vor Endring gaar nu ud paa, at der istedetfor: „som den Ene — saalænge han lever“ skal sættes: „som den Ene for Livstid skal yde til den Anden“; denne „han“ kan nemlig ogsaa være en „hun“. Ved at forandre Sætningen, som det her foreslaaes, vil derhos ogsaa Bestemmelsen „for Livstid“ komme til at staae i klarere Modsetningsforhold til den følgende, der handler om Bidrag, der gaae ud over Livstid; hvorved Documentet bliver stempelpligtigt. Meget vigtigere ere imidlertid §§ 46 og 47, hvorved vi have tilladt os at bringe en yderligere Betættelse i Stempelplichten i Forslag. Det vil være bekendt, at disse Paragrapher, som de nu foreligge, have gjort meget indgribende Forandringer ikke blot i de nuværende Stempelforskrifter, men ogsaa i det ministerielle Udkast. Personlige Arbeidscontracter og Contracter om Værksleie skulle nu efter §§ 46 og 47 kunne skrives paa Gjældsbrevpapir til den meget billige Taxt af 8 β indtil 500 Rd. og 16 β for hvert 1000 Rd. Det er i disse i og for sig meget billige Taxter, at vi foreslaae en yderli-

gere Bømpelse, idet vi af Hensyn til Arbeidsclassen have anseet det for rigtigt aldeles at fritage Arbeidscontracter for Stempelpagt, naar Summen ikke overstiger 100 Rd. Skulde Thinget bifalde denne Endring, troer jeg, at det derved vilde give et nyt Beviis paa, at det har vaagent Die for de lavere Samfundsclasser og ønsker, at Loven ikke skal komme til at hvile trykkende paa dem. Det forekommer mig endog, at Lovforslaget, som det nu foreligger, er gaaet saa vidt, at der næsten kunde være Grund til at optage som almindelig Bestemmelse Fritagelse for Brug af stempet Papir, naar det paagjældende Document ikke oversteg en vis, naturligtviis noget lavt ansat Værdi. Naar vi ikke have stillet et saadant Forslag, er Grunden den, at der er en saadan arkitektonisk Bygning i hele Lovforslaget, der er udarbejdet under en anden Grundtanke, at det ikke nu vilde være muligt at indbringe det uden betydeligt Omarbejde. Derimod turde det være muligt, at det høie Thing til tredie Behandling vil komme til at votere over et Par andre Smaalempelser, som det er paatænkt at foreslaae for at tilveiebringe yderligere Bøttelse for de lavere stillede Samfundsclasser, en saadan vil angaae Afskald til Overformhænderier og for Værgemaalsregnskaber, som nu skulle skrives paa 48 β s Declarationspapir, medens de efter den ældre Lovgivning bleve at skrives paa anden Classes Papir og dermed for mindre Bøttelse paa billigere Papir; den anden paatænkte Forandring skulde gjælde smaa Cautionsforpligtelser, som ikke oversteg f. Ex. 25 Rd. Men for Dieblikket foreligge kun Forslagene til §§ 46 og 47 med Hensyn til Con-